

עפ"ת 13482/12/14 - ליאור הרשקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 13482-12-14 הרשקו נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט אמיר טובי
המערער	ליאור הרשקו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

מדובר בערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו) מיום 1.12.14, לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו ביום 4.11.14.

כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות שלהלן: נהיגה בחוסר זהירות, עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"); התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסטייה מנתיב נסיעה, עבירה לפי תקנה 40 (א) לתקנות התעבורה.

בעובדות כתב האישום נאמר כי ביום 23.2.14, סמוך לשעה 15:45 נהג המערער רכב פרטי בכביש פרויד בחיפה, במקום שבו הכביש תקין, יבש, הראות טובה ושדה הראייה חופשי. אותה עת עמד בצד הדרך אוטובוס זעיר כאשר הנהג יושב בתוכו. המערער נהג את רכבו בחוסר זהירות בכך שלא שם לב לדרך, סטה ימינה עקב רכב אלמוני שנסע לפניו, הבחין באיחור באוטובוס, בלם והתנגש עם חלקו הקדמי של רכבו בחלק האחורי של האוטובוס. כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי המערער ונהג האוטובוס וכן נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

המערער לא התייצב למשפטו ובית משפט קמא קבע כי קיימת חזקת מסירה ולכן הרשיע אותו וגזר את עונשו בהעדרו. על המערער הוטלו קנס בסך 2,000 ₪, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

ביום 1.12.14 הגיש המערער בקשה, בפני בית משפט קמא, לביטול גזר הדין ועיכוב הליכים מן הטעם שמעולם לא קיבל את ההזמנה לדין, וכי הוא מבקש לקבל זכות להגן על עצמו ולהוכיח הגנתו. עוד ציין המערער כי הוא נכה ומובטל, המתקיים מקצבת ביטוח לאומי, אשתו בהריון והעונשים שהוטלו עליו על ידי בית המשפט עוצרים את חייו.

בהחלטה שניתנה באותו היום דחה בית משפט קמא את הבקשה, תוך שציין כי קיימת חזקת מסירה שלא הופרכה על ידי

המערער ובנסיבות לא היתה כל הצדקה לאי התייצבותו. עוד נאמר כי לא הוצגו מפי המערער נימוקים נוספים המצדיקים את ביטול פסק הדין.

בערעור שבפני טען המערער כי מעולם לא הגיע לידיו הזימון למשפט ואיש לא יצר עמו קשר בנוגע למשפטו. לדבריו, לקראת סוף חודש נובמבר הוא קיבל את גזר הדין ואז התקשר לבית המשפט והתברר לו כי נשפט בהעדרו. עוד הוסיף המערער כי אין לו כל מניע או אינטרס שלא להופיע לדין או להתחמק מההליך המשפטי, ולכן הוא עותר להורות על ביטול גזר הדין וקיום משפטו מחדש.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור והפנה לקיומה של חזקת מסירה כדין שלא הופרכה. בנוסף טען כי המערער לא הציג ולו בדל הגנה כנגד האמור בכתב האישום.

המסגרת הנורמטיבית של הדיון מעוגנת בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, המורה בין היתר כי מקום בו נגזר דינו של נאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

המערער העלה טענה שיש בה, לשיטתו, כדי להסביר ולהצדיק את אי התייצבותו לדין ולפיה דבר הדואר לא הגיע כלל לידיו. בית משפט קמא דחה טענה זו בהסתמך על חזקת המסירה שלא הופרכה. חזקה זו קבועה בסעיף 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, שזו לשונה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א' לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו 15 ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

סעיף 239א' לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982, שכותרתו "מסירת הודעה בעבירות תעבורה" דן בעבירות שבוצעו לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970 שלא גרמו לתאונות דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש. בעניינינו, כתב האישום מייחס למערער התנהגות שגרמה לנזק לרכוש וחבלה לגוף ומכאן ברי כי הוראות סעיף 239א' הנ"ל אינן חלות לגביו.

הואיל וחזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי חלה מקום שבו מדובר בעבירה שחל עליה סעיף 239א' לחוק, ובעבירת קנס, ומאחר והעבירות המפורטות בכתב האישום אינן עבירות קנס ואינן ממין העבירות עליהן חלות הוראות סעיף 239א' לחוק, ברי כי אין מקום להחיל את חזקת המסירה אלא יש לבצע מסירה כדין באחת הדרכים הקבועות לכך בחוק.

אשר על כן, אני מקבל את הערעור ומורה על ביטול פסק הדין שניתן כנגד המערער.

התיק יוחזר לבית משפט קמא על מנת שידון בו מחדש.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ה, 28 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.